

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Spraw Zagranicznych

2005/2215(INI)

20.4.2006

OPINIA

Komisji Spraw Zagranicznych

dla Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

w sprawie sytuacji kobiet w konfliktach zbrojnych oraz ich roli w odbudowie i procesie demokratyzacji w warunkach pokonfliktowych
(2005/2215(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jana Hybášková

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących sugestii:

1. ponawia wezwanie do skutecznej kontroli parlamentarnej Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO), by zapewnić dokładne monitorowanie sytuacji kobiet w niestabilnych regionach, w których planuje się użycie sił zbrojnych lub już obecnie prowadzone są działania z ich wykorzystaniem;
2. podkreśla, że istotne jest stosowanie i dalsze opracowywanie ogólnych norm postępowania w działaniach prowadzonych w ramach EPBiO, przy zwróceniu odpowiedniej uwagi na zgodność tych zasad z zasadami rządzącymi innymi obszarami działalności prowadzonej przez UE w krajach trzecich, jak również wytycznych dotyczących ochrony ludności cywilnej w prowadzonych przez UE działaniach w zakresie zarządzania kryzysowego oraz działalności szkoleniowej planowanej jako część koncepcji szkoleniowej UE w obszarze EPBiO; wzywa Radę do zapewnienia wszystkim służbom UE zajmującym się zarządzaniem kryzysami obowiązkowych szkoleń na temat ochrony dzieci i ich praw, zwłaszcza ochrony dziewczynek; podkreśla pilną potrzebę włączenia szkoleń dotyczących specyficznych problemów płci do wszelkich programów szkoleniowych dla służb wysyłanych na misje w ramach EPBiO;
3. zwraca się do Komisji, aby informowała Parlament o wdrożeniu wytycznych w sprawie dzieci i konfliktów zbrojnych z 2003 r.;
4. podkreśla konieczność uwzględnienia tej kwestii w europejskiej strategii bezpieczeństwa, jak również w głównych wojskowych i cywilnych celach operacyjnych zarządzania kryzysowego oraz w programach zapobiegania konfliktom; zwraca się do Rady, aby zapewniła uwzględnienie aspektu równouprawnienia płci we wszystkich działaniach szkoleniowych w zakresie EPBiO pod nadzorem Kolegium Europejskiego Bezpieczeństwa i Obrony;
5. zachęca UE do zwrócenia większej uwagi na obecność, przygotowanie, szkolenie i wyposażenie policji uczestniczącej w misjach wojskowych, gdyż oddziały policji stanowią podstawowy czynnik gwarantujący bezpieczeństwo ludności cywilnej, zwłaszcza kobiet i dzieci; uważa, że mandat służb wojskowych biorących udział w misjach wojskowych UE nie pozwala na skuteczną ochronę, zapewnienie bezpieczeństwa i świadczeń specyficznych dla kobiet i dzieci w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych; proponuje, aby zarówno służby wojskowe jak i policyjne tworzyły misje wojskowe UE w ramach operacji EPBiO;
6. podkreśla, że obecność kobiet w misjach pokojowych może odgrywać znaczną rolę i łagodzić przemoc wobec kobiet w obszarach objętych konfliktem i w sytuacjach pokonfliktowych oraz wzywa UE do wspierania działań zmierzających do znacznego zwiększenia liczby kobiet na wszystkich szczeblach, we wszystkich misjach prowadzonych w ramach EPBiO;

7. wzywa państwa członkowskie UE do dołożenia wszelkich starań w celu zatrudniania kobiet w wojsku, policji, dyplomacji oraz jako wysokich urzędników; zwraca się do państw członkowskich UE do zachęcania kobiet do kandydowania i do zgłaszania się na stanowiska oficerskie w wojsku, policji i dyplomacji w misjach EPBiO na jak najwcześniejszym etapie planowania tych misji;
8. z wielkim zadowoleniem przyjmuje „dokument operacyjny” Rady przyjęty w listopadzie 2005 r. w sprawie wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w kontekście EPBiO, skupiający się na praktycznych działaniach mających na celu uwzględnianie problematyki płci w EPBiO i systematyczne włączanie kobiet na wszystkich szczeblach wszystkich misji wojskowych i cywilnych misji UE;
9. zaznacza, że trzeba włączyć kobiety do negocjacji prowadzonych w celu zakończenia konfliktów zbrojnych i nalega, by Rada i Komisja przy każdej okazji zalecały walczącym stronom należyte uwzględnienie powyższego aspektu, jak również aby stosowano koncepcję „wymiaru sprawiedliwości w okresach przejściowych” w procesach pokojowych oraz podczas transformacji ustrojowej na rzecz demokracji i praworządności, przy poszanowaniu praw ofiar i parytetowym udziale kobiet w tworzonych komisjach dochodzeniowych na rzecz pojednania, a także do uwzględniania problematyki płci w działaniach podejmowanych przez te komisje;
10. zdecydowanie popiera apel potężnej koalicji organizacji kobiecych z Kosowa z dnia 8 marca 2006 r. na rzecz włączenia kobiet do siedmioosobowej międzynarodowej grupy negocjującej przyszły status regionu; ubolewa, że jak dotąd apel nie został wysłuchany;
11. jest przekonany, że planowanie misji w ramach EPBiO powinno uwzględniać udział lokalnych organizacji kobiecych w procesie pokojowym, by skorzystać z szczególnego wkładu, jaki mogą one wnieść, oraz w celu rozpoznania specyficznej sytuacji kobiet spowodowanej konfliktem;
12. podkreśla pozytywną rolę, jaką kobiety odgrywają w rozwiązywaniu konfliktów i zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zagwarantowanie odpowiedniej pomocy technicznej i finansowej w celu wsparcia programów umożliwiających kobietom pełny udział w prowadzeniu negocjacji pokojowych i poprawiających pozycję zajmowaną przez kobiety w społeczeństwie obywatelskim jako takim;
13. podkreśla pozytywną rolę kobiet w odbudowie następującej po zakończeniu konfliktu, a zwłaszcza w programach rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (DDR), szczególnie w przypadku, gdy programy te są skierowane do dzieci-żołnierzy; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego udziału kobiet w programach DDR a szczególnie do przystosowania tych programów do reintegracji dzieci-żołnierzy;
14. wzywa do postawienia przed sądem sprawców zbrodni wojennych przeciw ludności cywilnej, zwłaszcza przeciw dzieciom; wzywa państwa członkowskie do wspierania roli Międzynarodowego Trybunału Karnego w tym zakresie;
15. zwraca uwagę, że Międzynarodowy Trybunał Karny wyraźnie określa akty stanowiące zbrodnię przeciw ludzkości i wzywa do wprowadzenia procedur umożliwiających

zaskarżanie aktów przemocy seksualnej i masowych gwałtów stosowanych jako narzędzie prowadzenia wojny, tak aby nie uchodziły one bezkarnie; podkreśla potrzebę zagwarantowania wszystkim kobietom i dziewczynkom, które były ofiarami gwałtów, natychmiastowego dostępu do antykoncepcji doraźnej (postkoitalnej) i uważa, że środki zmierzające do pełnego poszanowania praw seksualnych i reprodukcyjnych pomogą zmniejszyć liczbę aktów przemocy seksualnej popełnianych w sytuacjach konfliktowych;

16. podkreśla wielkie zaniepokojenie z powodu dużej liczby kobiet i dzieci wśród uchodźców i osób przesiedlonych zarejestrowanych przez instytucje międzynarodowe w wyniku konfliktów zbrojnych i wojen domowych;
17. podkreśla specjalne potrzeby kobiet i dziewcząt odnośnie odminowywania i rehabilitacji oraz reintegracji ofiar konfliktów zbrojnych; zwraca się do Wspólnoty Europejskiej o przeznaczenie odpowiednich funduszy w celu uwzględnienia aspektów związanych z płcią w tych programach w ramach instrumentu stabilności w najbliższym okresie programowania (2007-2013);
18. podkreśla, że mimo iż miny przeciwpiechotne mogą być stosowane podczas operacji wojskowych to najczęściej kobiety, dzieci i zwykli cywile są przez nie zabijani lub okaleczani, tracąc przez to możliwość prowadzenia działalności zarobkowej; ponownie stwierdza, że UE musi propagować przystępowanie do Konwencji Ottawskiej w sprawie zakazu użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz ich zniszczenia, zwłaszcza w Afryce, ale również w Europie i innych krajach; wzywa UE do nasilenia starań w celu oczyszczenia obszarów pokonfliktowych z min, oraz do zapewnienia leczenia i rehabilitacji ofiar oraz odzyskania zaminowanych gruntów, tak aby ludność mogła na nich znów bezpiecznie mieszkać i pracować;
19. wspiera należyte wdrażanie klauzul dotyczących praw człowieka w porozumieniach z krajami trzecimi oraz zasad międzynarodowego prawa humanitarnego i związanych z nim umów międzynarodowych, szczególnie w odniesieniu do praw i potrzeb kobiet;
20. uważa, że nadanie Kodeksowi Postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni mocy wiążącej przyczyni się, poprzez zmniejszenie liczby konfliktów zbrojnych w świecie, do złagodzenia doznawanych przez kobiety cierpień.

PROCEDURA

Tytuł	Sytuacja kobiet w konfliktach zbrojnych oraz ich rola w odbudowie i procesie demokratyzacji w warunkach pokonfliktowych
Numer procedury	2005/2215(INI)
Komisja przedmiotowo właściwa	FEMM
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	AFET17.11.2005
Ścisła współpraca – data ogłoszenia na posiedzeniu	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Jana Hybášková 25.1.2006
Poprzedni sprawozdawca komisji opiniodawczej	
Rozpatrzenie w komisji	SEDE w dniu AFET w dniu 23.3.2006 19.4.2006
Data zatwierdzenia	20.4.2006
Wynik głosowania końcowego	+: 48 –: 3 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Elmar Brok, Simon Coveney, Giorgos Dimitrakopoulos, Camiel Eurlings, Jana Hybášková, Vytautas Landsbergis, Edward McMillan-Scott, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, João de Deus Pinheiro, Paweł Bartłomiej Piskorski, Jacek Emil Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Gitte Seeberg, Antonio Tajani, Ari Vatanen, Karl von Wogau, Panagiotis Beglitis, Monika Beňová, Véronique De Keyser, Ana Maria Gomes, Richard Howitt, Toomas Hendrik Ilves, Pasqualina Napoletano, Raimon Obiols i Germà, Michel Rocard, Libor Rouček, Luis Yañez-Barnuevo García, Jelko Kacin, Cecilia Malmström, Philippe Morillon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, István Szent-Iványi, Paavo Väyrynen, Angelika Beer, Raúl Romeva i Rueda, André Brie, Tobias Pflüger, Bastiaan Belder, Paul Marie Coûteaux, Konrad Szymański,
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Laima Liucija Andrikienė, Michael Gahler, Kinga Gál, Tunne Kelam, Carlos Carnero González, Alexandra Dobolyi, Miguel Angel Martínez Martínez, Inger Segelström, Hélène Flautre, Milan Horáček, Ģirts Valdis Kristovskis, Irena Belohorská
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	